

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010137
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010137.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. novembra 2022, o odvolaní obžalovaného V. Z. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/25/2022 zo dňa 10.8.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaného V. Z. z a m i e t a , lebo nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom, sp.zn. 8T/25/2022 zo dňa 10.8.2022 uznal obžalovaného V. Z. vinným v bode 1/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 11.09.2021 v presne nezistenom čase v skorých ranných hodinách vošiel cez neuzamknutú uzatvorenú zadnú bránu na oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom XXXX/XX na ulici A. S. v mestskej časti T. v meste F., pričom následne prešiel cca 30 metrov dlhou záhradou k drevenej stodole, na ktorej otvoril neuzamknuté z vnútornej strany na zaisťovaciu závoru uzatvorené drevené dvere, a to takým spôsobom, že ich silnejšie potiahol a následne z nej odcudzil tam stojaci crossový motocykel zn. XMOTOS, model XB35, bez EČV, VIN: L98B1K1G1C1000251, modro-bielej farby s polepom čísla 35, pričom svojim konaním spôsobil osobe M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. - T., A. S. XXXX/XX škodu vo výške 460,- eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovanému uložil podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Naproti tomu okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného V. Z. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok zo dňa 20.4.2022 pod č. Pv 360/21/5508-60 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

2./ V. Z. od presne nezistenej doby do 14.05 hod. dňa 11.09.2021 si na presne nezistenom mieste a od presne nezistenej osoby zadovážil a následne neoprávnene prechovával
- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 15 x 24 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 2,775 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC)

stanoveným na 14,7 % hmotn. - 408 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 14 - 41 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7,2 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 0,147 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 10,3 % hmotn. - 15 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 - 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 4 x 8 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 0,136 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC) stanoveným na 10,2 % hmotn. - 14 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 bežnej dávke drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 5,848 g a obsahom stopového množstva látok kanabinoidného typu, ktoré sú obsahovými látkami konopných rastlín,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 2,382 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinolu (THC) stanoveným na 18,0 % hmotn. - 429 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 14 - 43 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7,2 x 12,5 cm obsahujúce zelenú sušinu s hmotnosťou 0,482 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinolu (THC) stanoveným na 10,6 % hmotn. - 51 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 2 - 5 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 7,2 x 12,5 cm s obsahom zelenej sušiny (zvyšky), kde bola zistená prítomnosť stôp látok kanabinoidného typu, vrátane tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré sú obsahovými látkami rastlín rodu Cannabis (konopa),

- 1 ks plastová nádoba s nápisom „Mentos pure fresh“ obsahujúca zelenú sušinu s hmotnosťou 0,121 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinolu (THC) stanoveným na 11,6 % hmotn. - 14 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 bežnej dávke drogy,

- 1 ks alobalový pokrčený papier obsahujúci zelenú sušinu s hmotnosťou 0,274 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinolu (THC) stanoveným na 8,3 % hmotn. - 23 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 - 2 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks sklenená fľaša od detskej výživy obsahujúci zelenú sušinu s hmotnosťou 0,126 g a obsahom látok rastlín rodu Cannabis (konopa) s účinnou látkou tetrahydrokanabinolu (THC) stanoveným na 6,3 % hmotn. - 8 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 1 bežnej dávke drogy,

kde popísané množstvo zodpovedá minimálne 35 bežným jednotlivým dávkam, pričom ide o látky, ktoré sú po aplikovaní spôsobilé ovplyvniť psychiku človeka, pričom rastliny rodu Cannabis a ich hlavná aktívna zložka tetrahydrokanabinol (THC) sú podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok

a ďalej tiež zadovážil a prechovával

- 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko s rozmermi cca 4,3 x 8 cm s vyobrazeným zeleným listom obsahujúce kryštalickú látku svetlohnedej farby s hmotnosťou 3,663 g a obsahom metamfetamínu 75,5 % hmotn. (báza) - 2766 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 69 - 277 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks sklenená trubička v tvare fajky dĺžky cca 10 cm (vo vnútri natavená látka hnedastej farby) identifikovaná s prítomnosťou stôp metamfetamínu,

- 1 ks plastová zatavená striekačka obsahujúca svetlohnedú kryštalickú látku s hmotnosťou 1,352 g a obsahom metamfetamínu 73,6 % hmotn. (báza) - 1352 mg čistej účinnej látky, zodpovedajúcej 34 - 135 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastová zatavená striekačka modro-priehľadnej farby identifikovaná s prítomnosťou stôp metamfetamínu,

- 1 ks plastová zatavená striekačka oranžovo-priehľadnej farby s ihlou identifikovaná s prítomnosťou stôp metamfetamínu,

kde popísané množstvo zodpovedá minimálne 103 bežným jednotlivým dávkam, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom všetky uvedené látky mal V. Z. dňa 11.09.2021 v čase o 14.05 hod. pri sebe a boli zaistené pri odcudzenej motorke pri ceste 1/18 v okrese Ružomberok neďaleko salaša Krajinka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ako aj proti oslobodzujúcemu výroku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.8.2022 a následne aj písomným podaním zo dňa 2.9.2022, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 5.9.2022, kde uviedol, že odvolanie podal v neprospech obžalovaného voči výroku o treste a proti oslobodzujúcemu výroku o vine v bode 2/ podanej obžaloby zo dňa 20.4.2022. Proti rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný V. Z., a to proti výroku o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok, vyhláseného dňa 10.8.2022, prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 22.8.2022, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 22.8.2022.

Prokurátor písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne:

„Z pohľadu druhu a výšky uloženého trestu mám za to, že uložený trest je vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy uložený v polovici zákonnej trestnej sadzby za veľmi mierny. Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, prvýkrát v roku 2006 ešte ako mladistvý, ktoré odsúdenie mu bolo zahladené, a následne opakovane na nepodmienečné tresty dlhšieho trvania, konkrétne rozsudok Okresný súd Banská Bystrica zo 16.7.2007, sp. zn. 4T 59/07, právoplatnosť 16.7.2007, trestný čin lúpeže podľa §188/1c, §188/2c Trestného zákona, kedy bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne na 6 rokov 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; vykonanie trestu 18.7.2013. Zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavné, z ktorého bol prepustený dňa 15.10.2013. Následne rozsudok Okresný súd Banská Bystrica z 29.2.2016, sp. zn. 4T44/15 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 21.6.2016, sp. zn.5To 44/16, právoplatnosť 21.6.2016, trestný čin lúpeže podľa §188/1,2c Trestného zákona, kedy bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne na 7 rokov 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmienienečne prepustený s probačným dohľadom dňa 29.4.2021 rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica, spisová značka 6Pp 9/21 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a uložením probačného dohľadu v trvaní 3 rokov. Obvinenému bolo zároveň prikázané v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Uložený trest je súhrnný, trest uložený rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica z 12.6.2015, spisová značka 3T 17/15, ktorým bol odsúdený pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody na 5 rokov a 6 mesiacov bol zrušený. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že ak páchatel' v minulosti už spáchal trestný čin, môže súd zo zhodnotenia konkrétnych okolností minulého a súčasného trestného činu vyvodit' príslušné závery, pokiaľ ide o postoj páchatel'a k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, či páchatel' má sklony k páchaniu trestnej činnosti alebo či spáchanie oboch trestných činov je v inak riadnom živote páchatel'a len náhodné, aký je stupeň a povaha mravného narušenia páchatel'a, aká je možnosť jeho nápravy a pod. Ak však páchatel' už bol za trestný čin i odsúdený, môže súd okrem uvedených skutočností hodnotiť tiež ďalšie skutočnosti a robiť z nich ďalšie závery, totiž aký účinok malo na páchatel'a odsúdenie a uloženie trestu, prípadne i výkon uloženého trestu. Z týchto skutočností môže súd robiť už omnoho konkrétnejšie závery o možnosti nápravy páchatel'a určitým druhom alebo výmerou trestu a pod. Zo správania obžalovaného počas skúšobnej doby podmienienečného prepustenia s probačným dohľadom od 29.04.2021 (spisová značka 6Pp 9/21) vo veci sp. zn. 8T/25/2021, kedy žalovaných skutkov sa mal dopustiť len po piatich mesiacoch pobytu na slobode je zrejmé, že doterajšie odsúdenia a výkony nepodmienečných trestov ho neovplyvnili natoľko, aby si uvedomil, že je povinný, podobne ako ostatní občania tejto republiky, viesť riadny život, navyiac ak „nad ním visel Damoklov meč" v podobe hrozby výkonu trestu v prípade porušenia základných pravidiel spolunažívania medzi občanmi. Pri vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného k spoločenským hodnotám nemožno prehliadnuť, že má sklony k páchaniu protispoločenského konania a zákony nie je schopný rešpektovať ani po uložení príslušných sankcií. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatel'om, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti, napr. krátko po odsúdení za inú ich trestnú činnosť, treba ukladať nepodmienečné tresty, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby, v danom prípade v jeho hornej časti. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti. V konkrétnom prípade prevažuje u obžalovaného potreba uplatnenia prioritne prvku represie, keďže doterajšie tresty s prvkami individuálnej prevencie opakovane nevedli k náprave obžalovaného. Predchádzajúce výšky uložených nepodmienečných trestov 6 rokov 6 mesiacov a 7 rokov 6 mesiacov plne odôvodňujú uloženie nepodmienečného trestu v pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej

sadzby, aby takýto druh a výmera trestu obžalovaného v budúcnosti vyvarovala od páchania ďalšej trestnej činnosti, v opačnom prípade musí očakávať ukladanie prísnych nepodmienečných trestov, nie na dolných hraniciach trestných sadzieb, tak ako to sám požaduje. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovanému boli priznané dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ospravedlnil sa na hlavnom pojednávaní poškodenému M. M., a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Mám za to, že poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona bola obžalovanému priznaná nedôvodne, keďže obžalovaný žiadnym spôsobom nenapomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti orgánom, ktoré sú na to určené, t.j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi, súdu. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal, prípadne môže ísť aj o objasnenie trestnej činnosti iných páchatel'ov. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti bude závisieť predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Z rozsudku nie je zrejmé, na základe akých informácií a dôkazov dospel súd k záveru, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti ostalo len v konštatovaní obžalovaného, ktorý to uviedol na hlavnom pojednávaní, pričom táto informácia nebola žiadnym spôsobom verifikovaná príslušnými orgánmi, ktorým mal obžalovaný napomáhať. Prokurátorovi a ani súdu, keďže to nie je uvedené v rozsudku, nie sú známe žiadne informácie a dôkazy, ktoré by predložil iniciatívne sám obžalovaný, a ktoré by pomohli pri objasňovaní jeho trestnej činnosti, prípadne trestnej činnosti iných páchatel'ov. Zastávam preto názor, že táto poľahčujúca okolnosť bola obžalovanému priznaná bezdôvodne, bez splnenia zákonných podmienok na jej priznanie, čo následne malo vplyv na výšku uloženého trestu.

K oslobodzujúcemu výroku o vine v bode 2) podanej obžaloby zo dňa 20.04.2022 pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d) Trestného zákona poukazujem na nasledovné skutočnosti, v zmysle ktorých mám za to, že sú dané dostatočné dôvody na uznanie obžalovaného za vinného aj pre uvedený skutok. Súd odôvodnil oslobodenie páchatel'a pre daný skutok tým, že postup pri zaisťovaní vecí, ktorý bol vykonaný príslušníkmi polície, nebol správny a v súlade s § 21 ods. 1, 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore. Príslušníci polície presne neopísali zaistené veci tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými vecami, resp. neurobili presnú identifikáciu vecí, ktoré boli nimi zaistené. Mám za to, že opis vecí tak ako je uvedený v jednotlivých úradných listinách, napriek tomu, že opis vecí je vždy závislý od subjektívneho vnímania osoby, ktorá ho vykonáva, umožňuje urobiť nepochybný záver, že sa jedná o stále o tie isté zaistené veci, konkrétne stopa č. 8 (plastové uzatvárateľné vrečko o rozmeroch 4,3 x 8 cm s vyobrazeným zeleným listom a obsahom svetlohnedej kryštalickej látky - 1ks igelitový sáčok s obsahom svetlohnedej kryštalickej látky - neznáma kryštalickej látka v sáčku) a stopa č. 10 (plastová zatavená striekačka s obsahom svetlohnedej látky kryštalickej látky - 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom svetlohnedej kryštalickej látky - neznáma kryštalickej látka v zatavenej striekačke).

V tejto súvislosti poukazujem na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Tdo/8/2018 z 15. mája 2019, ktoré sú analogicky plne aplikovateľné aj na závery súdu o „nezákonnosti“ konania v danom prípade. V zmysle uvedeného rozsudku „Daňové konanie je konaním samostatným a nezávislým od trestného konania, pričom sa neriadi predpismi upravujúcimi procesný postup orgánov činných v trestnom konaní. Ak je postup daňových orgánov zaťažovaný nezákonnosťou, napr. z dôvodu konania miestne nepríslušného daňového orgánu, alebo z dôvodu nedodržania zákonom určených lehôt, potom je celé daňové konanie zaťažované nezákonnosťou. To ale neznamená, že výsledky daňových kontrol zhmotnené do protokolov o vykonaní daňových kontrolách, či zápisníc o ústnom pojednávaní pred daňovým orgánom atď. nemožno použiť v trestnom konaní.“

V danom prípade rovnako konanie podľa zákona a policajnom zbore je konaním samostatným a nezávislým od trestného konania, pričom sa neriadi predpismi upravujúcimi procesný postup orgánov činných v trestnom konaní. Z ustanovenia § 119 Trestného poriadku vyplýva najmä pre orgány činné v trestnom konaní, ale aj pre ostatné subjekty trestného konania, povinnosť konať pri získaní dôkazov tak, aby nebol porušený zákon. V predmetnej veci orgány činné v trestnom konaní získali všetky zaistené veci pre trestné stíhanie legálne v zmysle § 92 Trestného poriadku a sú to dôkazy použiteľné v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní pri ich získaní neporušili zákon a tieto dôkazné prostriedky sú relevantné pre trestné konanie. Ich nezákonnosť pre účely správneho konania, spočívajúca vo formálnom pochybení policajtov, ktorí nie sú OČTK, pri ich zapisovaní v procese pred začatím trestného stíhania a úkonmi orgánov činných v trestnom konaní, neznamená stratu ich obsahu z hľadiska materiálneho. V trestnom konaní preto možno tieto dôkazy použiť v procese dokazovania a najmä v procese ich hodnotenia.

V tomto smere považujem za relevantnú taktiež skutočnosť, že skutok uvedený pod bodom 2) obžaloby nebol výsledkom vyhľadávacej činnosti polície, prípadne výsledkom policajnej akcie, ale bol náhodne dokumentovaným skutkom po tom, čo obžalovaný dňa 11.09.2021 v čase okolo 01:00 hod. viedol OMV zn. KIA RIO ev. č. BB-121FK po ceste 1/18 v smere jazdy od Ružomberka na Martin, pričom na konci obce Ružomberok, časť Černová, v km 515,500 sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla, následkom čoho prešiel s vozidlom do protismerného jazdného pruhu a do poľa vľavo v smere jazdy, kde sa s vozidlom niekoľkokrát prevrátil. Vodič V. Z. dopravnú nehodu policajtovi neohlásil, na mieste dopravnej nehody nezotrval až do príchodu policajta, a bezodkladne neupovedomil osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou. Vodič V. Z. bol v poobedňajších hodinách cca okolo 14:00 hod. nájdený v bezvedomí za zvodidlom pri ceste 1/18 pri salaši Krajinka, dychovú skúšku na alkohol nebolo možné vykonať z dôvodu bezvedomia obžalovaného. Za uvedené konanie bol obžalovaný potrestaný rozhodnutím o priestupku zo dňa 24.06.2022, právoplatným dňa 24.06.2022, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b bod 2, písm. g), l), m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 200,- eur a zákaz činnosť viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

Medzi základné úlohy Policajného zboru v zmysle § 2 ods. 1 zákona č.171/1993 Z. z. o Policajnom zbore patrí aj to, že Policajný zbor spolupôsobí pri ochrane základných práv a slobôd, najmä pri ochrane života, zdravia, osobnej slobody a bezpečnosti osôb a pri ochrane majetku. Preto v danom prípade považujem postup príslušníkov PZ za správny keď uprednostnili záchranu života obvineného pred vyhotovením konkrétnych obrazových záznamov z vecí obvineného, pričom je potrebné uviesť, že konajúci vyšetrovateľ za pomoci príslušníkov PZ vykonával obhliadku miesta činu v zmysle § 154 Trestného poriadku vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-226/VYS-RK-2021 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom nebol dôvod v rámci tejto obhliadky zaisťovať aj ďalšie veci, ktoré s uvedeným trestným činom priamo nesúviseli. V rámci tejto obhliadky bola zaistená iba jedna vecná stopa, konkrétne odcudzený motocykel. Zastávam preto názor, že spáchanie skutku, ktorý sa obvinenému V. Z. kladie za vinu v bode 2), je preukázané jednak jeho výpoveďou v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, v rámci ktorej výslovne uviedol, že po tom ako odcudzil motorku a tejto zhasol motor, dotlačil ju za zvodidlá pri ceste, tam požil návykové látky pervitín a na to mal zaspať pri tej motorke. Matne pamätá, že boli pri ňom nejakí policajti a ešte nejaký pán. Nekomunikoval s nimi, aj ich vnímal, aj nie. Jediné, čo si pamätá, že sa zobudil v nemocnici, ale nevie, aký bol deň, ani hodina. Na výslovnú otázku k veciam, ktoré mal pri sebe v taškách a v ruksakoch uviedol, že tam bolo nejaké oblečenie, jedlo, doklady, mal tam aj nejakú marihuanu. Mal pri sebe aj pervitín, čo je hnedá kryštalická látka, myslí si, že to mal v nejakom vrecúšku. Vozidlo, na ktorom havaroval, patrilo O. F.. Nevie uviesť, aké množstvo drog mal pri sebe, kúpil ich od nejakého známeho a mal ich pre vlastnú potrebu, čiže boli jeho. K tomu, či je užívateľom omamných a psychotropných látok, obvinený uviedol, že už nie je, prestal s tým, naposledy užíval drogu, keď sa stala táto vec, pre ktorú vypovedá. V minulosti sa liečil na závislosť od drog v roku 2013. Jeho výpoveď potvrdzuje v časti aj svedok M. M., ktorý uviedol, že obžalovaného našli v bezvedomí spolu s príslušníkmi polície, volali záchranku, bol obsypaný drogami (podľa názoru svedka) a vecami rôzneho druhu, ktoré boli nafotené. Okrem toho boli na motorke nafotené aj navešané batohy, kde sa nachádzali evidenčné čísla Banskej Bystrice z prevráteného auta. Keďže svedok je záchranár a poskytoval prvú pomoc obvinenému, videl, že jeho zrenice sú zúžené tak, ako videl u ľudí, ktorí požívajú drogy. Obdobne svedkovia H. O. a O. U., príslušníci polície, sa podrobne vyjadrovali ku svojmu postupu v súvislosti so zaistenými vecami, ako aj odvozom obvineného z miesta činu do nemocnice, jeho ošetrovaním a následne zaistením osoby obvineného aj vecí, u ktorých mali podozrenie, že súvisia so spáchaním trestného činu, pričom omamné a psychotropné látky možno medzi takého veci jednoznačne zaradiť. Súčasťou vykonaného dokazovania sú aj listinné dôkazy, preukazujúce postup vedúci k zaisteniu dôkazov a znalecké posudky. Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Jany Bullovej z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria pod č. 53/2022 vyplýva, že u obvineného nezistila v čase inkriminovaného činu ani v súčasnej dobe prítomnosť takej duševnej choroby alebo poruchy, ktorá by vzhľadom na charakter vyšetrovaného skutku mala forenzný význam, zistila škodlivé zneužívanie pervitínu a marihuany s aktuálnym nepravidielnym zneužívaním pervitínu bez zistenej závislosti. Podľa odborného vyjadrenia prof. MUDr. H. Z., PhD. v čase spáchania trestného činu bola u obvineného prítomná akútna intoxikácia pervitínom a daný stav si obvinený navodil vlastným pričinením, pričom z minulosti mal vedomosť o vplyve pervitínu na svoje psychické funkcie. Obvinený v čase spáchania

trestného činu mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať.

Príslušníci polície postupovali prioritne podľa § 21 ods. 1, ods. 2 zákona č. 171/1990 Z.z. o policajnom zbore pri zaisťovaní vecí, pretože mali podozrenie, že tieto súvisia so spáchaním trestného činu alebo priestupku a ich zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní. Ak sa potvrdí, že zaistená vec súvisí s trestným činom alebo priestupkom, policajti je povinný zaistenú vec neodkladne odovzdať príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní alebo orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Príslušníci PZ postupovali v zmysle vyššie uvedených ustanovení Zákona o policajnom zbore a veci, pri ktorých vzniklo podozrenie, že môžu súvisieť s trestným činom boli podľa § 92 Tr. por. prevzaté povereným príslušníkom PZ pod sp. zn. ČVS: ORP-256/OO-RK-2021, čím sa začalo trestné stíhanie vo veci pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.

Následne boli tieto zaistené veci podrobené znaleckému skúmaniu KEÚ PZ Slovenská Ľupča pod ČEZ PPZ-KEÚ-SL-EXP-2021/3148. Na základe vykonaného skúmania zaistených drog bolo zistené násobne vyššie množstvo, ktoré možno definovať ako držbu drog pre vlastnú potrebu. V znaleckom posudku popísané množstvo rastlín rodu Cannabis zodpovedá minimálne 35 bežným jednotlivým dávkam, pričom ide o látky, ktoré sú po aplikovaní spôsobilé ovplyvniť psychiku človeka, pričom rastliny rodu Cannabis a ich hlavná aktívna zložka tetrahydrokanbinol (THC) sú podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok. U obvineného však bol zaistený aj metamfetamín v množstve zodpovedajúcom minimálne 103 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka, pričom metamfetamín je zaradený do druhej skupiny psychotropných látok. Tieto látky mal mať V. Z. dňa 11.9.2021 v čase o 14.05 hod. pri sebe a boli zaistené pri odcudzenej motorke na ceste 1/18 v okrese Ružomberok, pričom samostatné vrecúško s bielou látkou našli zdravotnícki pracovníci v nemocnici pri poskytovaní lekárskej pomoci obvinenému v jeho spodnej bielizni. Podľa odborného vyjadrenia vo veci ovplyvnenia návykovými látkami vypracovaným znalcom prof. MUDr. Ľubomírom Strakom, PhD., V. Z. mal koncentráciu metamfetamínu v krvi vo výške 252 ng/ml a amfetamínu vo výške 31 ng/ml. Za hranicu absolútnej a nespochybniteľnej nespôsobilosti viesť motorové vozidlá sa vo všeobecnosti považujú hranice nad 150 ng/ml, sumárne pre metamfetamín a amfetamín. Ovplyvnenie psychoaktívnou látkou detekoval vyšetrujúci lekár ešte 14 hodín po dopravnej nehode. Pokiaľ obžalovaný opakovane uvádza, že dôkazy sú rozporné a nie je z nich možné jednoznačne a bez pochybností určiť množstvo a druh psychotropných látok, ktoré mal prechovávať, psychotropné látky bol v bezvedomí, teda nemohol nič dobrovoľne vydať, ani potvrdiť, ani sa nejako brániť, je potrebné poukázať okrem iného aj na správu z ÚVN Ružomberok zo dňa 11.9.2021 o prijíme obvineného, kde je jednoznačne popísané v akom stave sa nachádzal, teda že mu bola poskytnutá urgentná pomoc príslušníkmi polície, aj svedkom M. za súčinnosti členov RZP. Pacient bol v bezvedomí, mal pozitívne amfetamíny v moči, pri prijíme simuluje bezvedomie, následne EPI paroxyzmus bez poranení z nehody, stabilizovaný. Pacient prepustený v stabilizovanom stave v sprievode polície (č.l. 166 až 167). Len na základe tvrdenia obžalovaného, že nemohol dobrovoľne veci vydať, pretože bol v bezvedomí a nemôže ich stotožniť, nie je možné bez ďalšieho konštatovať porušenie v práva obvineného súvisiace so zákazom sebaobviňovania, ktoré sa ani nevzťahuje k vydaniu vecí dôležitej pre trestné konanie, navyše za situácie, keď bola logicky prednostne poskytovaná prvá pomoc osobe, ktorej stav to vyžadoval a následne príslušníci polície postupovali spôsobom, ktorý je vyššie popísaný a vzhľadom na stav obvineného a doposiaľ neboli produkované dôkazy, ktoré by ho zásadne spochybnili okrem subjektívneho pocitu obvineného, že nemal pri sebe až také množstvo drogy (marihuany a pervitínu) ako bolo objektivizované znaleckým posudkom.

Obžalovaný V. Z. bol v priebehu konania opakovane poučený o svojom práve nevypovedať, pričom napriek tomu vo svojom výsluchu dňa 12.09.2021 potvrdil svoje vlastníctvo k všetkým nájdeným veciam, tak ako boli označené a ako boli následne aj predmetom znaleckého skúmania. Uvedené potvrdil následne po opätovnom poučení aj vo svojom výsluchu dňa 29.11.2021 a aj 30.11.2021. Zvlášť dôležité je vyjadrenie obžalovaného pred znalkyňou MUDr. Janou Bullovou dňa 18.03.2022, ktoré bolo oboznámené aj na hlavnom pojednávaní a je súčasťou znaleckého posudku znalkyne MUDr. Jany Bullovej z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria pod č. 53/2022 (strane 25), kde obžalovaný okrem iného uviedol - „... v ruksaku pri mne našli pervitín a marihuanu... to bolo v takej látkovej taštičke, to som kúpil, mal som veľa peňazí, stálo to asi 100 alebo 150 € ...neviem, prečo som to nosil so sebou, som idiot, tak to bolo pri mne nájdené, ja som ten ruksak mal pri sebe, mal som priviazanú takú kapsičku na tele, tam bol pervitín...to mi našli v nemocnici...“ Vyjadrenia obžalovaného plne korešpondujú s ostatnými vykonanými dôkazmi a nie je preto daná žiadna rozumná pochybnosť,

ktorá by umožnila urobiť iný záver o priebehu skutkového deja tak, ako je kladený obžalovanému za vinu. S poukazom na uvedené preto zastávam názor, že aplikácia doktríny "plodov z otráveného stromu" v danom prípade neprichádza do úvahy a to ani v prípade zistených formálnych nedostatkov v procese pred začatím trestného stíhania.

V tejto súvislosti navyše poukazujem na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.04.2020, sp. zn. 1TdoV/10/2018, kde NS uzavrel, že obmedzenia vo vykonávaní dôkazov čítaním zápisníc o skorších výpovediach svedkov podľa § 263 a § 264 Trestného poriadku sa týkajú iba výpovedí urobených v konaní podľa Trestného poriadku. Preto v súlade s § 119 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 269 Trestného poriadku môže byť zápisnica o výpovedi takejto osoby v inom type konania (napr. v civilnom procese, správnom konaní a pod.) prečítaná ako listinný dôkaz, ak to môže prispieť na náležité objasnenie veci. Nakoniec ak mal súd napriek vyššie uvedenému pochybnosti o množstve zaistených drog u obžalovaného, nie je zrejmé, a nevyplýva to ani z odôvodnenia rozsudku, prečo súd neposúdil skutok ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, keď obžalovaný sa sám k skutku v rozsahu 1-3 dávky priznal. Podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, čo bezpochyby splnené bolo.

Mám za to, že na základe doposiaľ vykonaných dôkazov je dostatočným spôsobom preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby vedený v bode 2) bol spáchaný, vykazuje znaky zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d) Trestného zákona, a že skutku sa dopustil práve obžalovaný V. Z. S poukazom na všetky uvádzané skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 10.08.2022, sp. zn. 8T/25/2022, a vrátil vec Okresnému súdu Ružomberok, aby vec znovu prejednal a rozhodol."

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomne podaním zo dňa 22.8.2022, doručeným dňa 22.8.2022 Okresnému súdu Ružomberok. Odvolanie obžalovaný podal výlučne proti výroku o treste, ktorý mu súd uložil za skutok uvedený v obžalobe ako skutok č. 1/. Ostatné výroky rozsudku nie sú odvolaním dotknuté. Odvolanie obžalovaný odôvodnil nasledovne:

1. Podľa ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za účelom určenia trestu a jeho výmery možno vykonať na hlavnom pojednávaní dokazovanie a to aj v prípade uznania viny podľa ust. § 257 ods. 2 Trestného poriadku. Obžalovaný navrhol podaním zo dňa 19.7.2022, aby súd za účelom určenia výmery trestu vykonal dôkaz prečítaním listinného dôkazu a to zápisnice o obhliadke miesta činu spísanej dňa 11.9.2021, pretože dôvodil, že uvedený listinný dôkaz má potenciál ovplyvniť výšku trestu v môj prospech obžalovaného. Prvostupňový súd tento návrh zamietol (č.l. 360) v podstate len odvolaním na rozsudok NS SR sp. zn.: 2To 5/2011, (č.l. 346), ktorého kópiu do spisu predložil prokurátor. Strana obžalovaného sa s postupom prvostupňového súdu nestotožňuje. Zápisnica o obhliadke miesta činu spísanej dňa 11.9.2021 obsahuje aj informácie, ktoré sú dôležité pre výmeru trestu a to následok činu. (ust. § 34 ods. 4 TZ). Pod následkom činu pre účely určenia trestu nemožno rozumieť výlučne dispozíciu právnej normy, ale aj iné následky obvykle s činom spojené. Konkrétne následkom trestného činu krádeže alebo trestného činu porušovania domovej slobody spáchaných vlámaním býva obvykle aj deštrukcia zabezpečovacej prekážky - rozbitie okna, vylomenie zámku, poškodenie dverí a pod. Pokiaľ zákon ukladá pri určení výmery trestu odňatia slobody zohľadniť spôsob vykonania a následok trestného činu, tak je potrebné podľa názoru obhajoby zohľadniť aj skutočnosť, že k prekonaniu prekážky stačilo len „silnejšie potiahnutie“ a závora sa odsunula a dvere od stodoly sa otvorili, pričom nedošlo ku žiadnemu poškodeniu ani dverí, ani zárubne a ani závory. To v kontexte znamená, že zabezpečovacia prekážka bola čiastočne nefunkčná. Teda skutočnosťou umožňujúcou otvorenie dverí bolo nielen použitie sily, ale najmenej v rovnakej miere aj nefunkčnosť závory.

2. Obžalovaný neoprávnene vnikol do tej časti obydlija poškodeného M. M., ktorá nebola užívaná na bývanie, ani spôsobilá k bývaniu, ale jednalo sa o samostatnú stodolu určenú ku skladovaniu vecí. Jedná sa o evidentne miernejší zásah do práv poškodeného, ako by bolo vniknutie do domu poškodeného,

teda do tej časti obydli, ktorá je používaná k bývaniu a má aj intímny charakter. Aj táto skutočnosť by mala nájsť svoje vyjadrenie vo výmere trestu.

3. Výmeru trestu - 40 mesiacov odňatia slobody súd prvého stupňa pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (ust. § 36 písm. l/, n/ a ust. § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona) odôvodnil len tým, že obžalovaný sa skutku dopustil v čase podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený pre závažnú trenú činnosť.

Podľa názoru obhajoby skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený, teda recidíva, bola pričítaná v neprospech obžalovaného v podstate až trikrát. Najprv v tom, že recidívu pričítal súd v neprospech obžalovaného ako priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Trestného zákona, následkom čoho nebolo možné zníženie hornej hranice trestnej sadzby podľa ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona, potom v tom, že spáchanie trestného činu v dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu vylučovalo podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa ust. § 49 ods. 2, ust. § 51 ods. 1 Trestného zákona, a napokon tým, že súd osobitne prihliadal na skutočnosť, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, ktorá skutočnosť bola ale už predtým obsiahnutá v priťažujúcej okolnosti podľa ust. § 37 písm. m) Trestného zákona.

4. So spáchaním trestného činu v dobe podmieneného odsúdenia spája Trestný zákon pre obžalovaného osobitný nepriaznivý následok a to že po rozhodnutí príslušného súdu o tom, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe neosvedčil zvyšok trestu, z výkonu ktorého bol podmienenčne prepustený, vykoná. Aj pre túto skutočnosť nie je správne zvyšovať výmeru trestu odňatia slobody poukázaním na to, že trestného činu sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

5. Pri konaní o dohode o vine a treste za skutok uvedený v obžalobe ako skutok č. 1 mohla byť výška trestu nižšia ako spodná hranica trestnej sadzby, pričom takémuto konaniu bránila najmä skutočnosť, že obžalovaný bol v podanej obžalobe obžalovaný aj zo skutku, ohľadne ktorého bol spod obžaloby oslobodený.

6. Uložený trest má sledovať nielen generálnu prevenciu, čím odôvodňuje prvostupňový súd dĺžku uloženého trestu odňatia slobody, ale trest má sledovať aj resocializačný cieľ, má teda prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Vyhlásením o vine a úprimným ospravedlnením poškodenému M. M. zaujal obžalovaný sebakritický postoj ku svojej trestnej činnosti, ktorý postoj je predpokladom nápravy. Považuje sa za správne, aby bol vážne mienený a sebakritický postoj odmenený miernejším trestom. Poukazujem aj na nález ÚS SR PL ÚS 106/2011, podľa ktorého je zjednodušenou a mylnou predstava, podľa ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel' by v podstate mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné opráva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti.

7. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne úvahy na základe ktorých dospel súd k záveru, že takýto (vzhľadom na spôsob spáchania, následky a ostatné uvedené okolnosti) prísny trest bude mať na obžalovaného pozitívny vplyv. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo by ako preventívnu tak aj resocializačnú funkciu neplnil aj trest podstatne miernejší.

8. Prísnosť trestov nesmie byť neprimeraná trestnému činu. (čl. 49 ods. 3 Charty EÚ) Vzhľadom k vyššie uvedenému, keď vzhľadom na spôsob vykonania a následok trestného činu ohľadne ktorého obžalovaný vyhlásil, že je vinný, ako aj na ďalšie uvedené skutočnosti sa trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov javí ako neprimerane prísny.

Z uvedených dôvodov obžalovaný podáva proti výroku o treste odvolanie a navrhuje, aby odvolací súd podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám vo veci trestu rozhodol tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby.

Dňa 9.9.2022 bolo Okresnému súdu Ružomberok doručené odôvodnenie odvolania proti rozsudku obžalovaným V. Z., ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Žiline dňa 16.9.2022. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil nasledovne:

Poukazuje na odsudzujúci výrok napadaného rozsudku a pripomína krajskému súdu, že podkladom pre samotné uznanie viny v týchto skutkoch bolo jeho faktické priznanie a oľutovanie spáchanej trestnej činnosti, a to podľa § 257 Tr. por. a jeho vyhlásenie bolo zároveň okresným súdom prijaté. Zo samotného popisu je zrejmé, že jeho odvolanie smeruje len proti výške trestu, ktorý pokladá za extrémne vysoký, a to hlavne pre skutočnosť, že samotné vyhlásenie viny na podklade § 257 Tr. por. vytvára pre súd podobné účinky ako tzv. dohoda o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Jednoznačnosť takéhoto postupu vyplýva aj zo samotného odôvodnenia napadaného rozsudku Okresného súdu Ružomberok, kde súd

vyhlásenie viny podradil pod § 333 ods. 3 písm. c), d), e), f), g) Tr. por., ktorého výklad je procesným postupom pri tzv. dohode o vine a treste. Dohoda o vine a treste je zákonné vybočenie z rámca klasického súdneho konania, kde prináleží prokurátorovi vykonať s obžalovaným dohodu, ktorá však môže vyvstať na základe splnenia určených zákonných pravidiel, medzi ktoré patrí hlavne priznanie sa k spáchanému skutku a jeho následným oľutovaním. Takýmto procesným postupom sa zaoberá aj judikatúra, na ktorú poukazuje obžalovaný vo svojom odvolaní. Okresný súd nevychádzal z rozhodovacej praxe, keďže vytvoril dve protichodné stanoviská, ktoré sa spájajú so samotnou výškou trestu. Na jednej strane súd jeho vyhlásenie prijal a na druhej strane nezohľadnil právny zmysel tohto ustanovenia vo svojom výroku o udelení výšky trestu. Je si vedomý svojej nepeknej kriminálnej minulosti. Nepripadá do úvahy použiť zmierňovacie ustanovenia v kontexte znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ak však správne pochopil odôvodnenie samotného rozsudku okresného súdu, tak celková jeho výška trest vo výmere 40 mesiacov vyplýva hlavne zo spôsobu jeho života v jeho minulosti a v tomto vidí nesúlad so zákonom, nakoľko nie je možné spájať jednu a tú istú skutočnosť, jeho kriminálnu minulosť, pri výmere výšky trestu. V takomto postupe nevidí zmysel ani logiku. Má za to, že trest vo výmere 40 mesiacov, kde bola trestná vec ukončená spôsobom vyhlásenia viny obžalovaného podľa § 257 Tr. por., ktorého ustanovenie má charakter zmierňujúceho ustanovenia pri výmere trestu nie je tento trest z pohľadu zákona trestom spravodlivým. Preto na základe týchto skutočností žiada krajský súd, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a to tak, že pri výroku o výške trestu zohľadní ustanovenie § 257 Tr. por. v intenciách jeho významu.

Prokurátor ani obžalovaný sa k podaným odvolaniam písomne nevyjadřili.

Obžalovaný na konanom verejnom zasadnutí prostredníctvom prítomného obhajcu odkázal na podrobne uvedené dôvody odvolania v jeho písomnom vyhotovení, navyiac uviedol, že odvolanie prokurátora navrhuje zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., pričom uviedol, že okresný súd poskytol obžalobe dostatočný priestor na preukázanie tvrdení v skutku ohľadne drogovej trestnej činnosti, boli vypočutí aj policajti, ktorí ale jednoznačne predmetné veci neopoznali. Obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby mu bol uložený trest miernejší, vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine. Ospravedlnil sa poškodenému, žiadna škoda nevznikla. Prijal by aj trest povinnej práce, pretože má nárok na obidve poľahčujúce okolnosti. Pokiaľ ide o skutok, pre ktorý bol oslobodený, poukazuje na to, že zdravotnícky personál vtedy bol vypočutý, nepotvrdil nález drog ako to nepravdivo ukázal prokurátor. Je namieste aby pre tento ďalší skutok bol oslobodený spod obžaloby. Prokurátor na konanom verejnom zasadnutí navrhol odvolaniu prokurátora vyhovieť. Trest, ktorý bol uložený obžalovanému považuje za neprimeraný. Rovnako tak výrok oslobodzujúceho rozsudku považuje za nezákonný, navrhuje vyhovieť odvolaniu prokurátora v zmysle v ňom uvedeného návrhu a odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (prokurátor a obžalovaný) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným V. Z. a prokurátorom boli síce podané oprávnenými osobami, v zákonom stanovenej lehote, proti výrokom, proti ktorým sú prípustné, avšak nie sú dôvodné.

Ako už bolo vyššie uvedené obžalovaný V. Z. podal odvolanie voči výroku o treste pri skutku pod bodom 1/, ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu vo vzťahu k odsudzujúcemu výroku rozsudku pod bodom 1/ primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný V. Z. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku pod bodom 1/ obžaloby podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby pri skutku pod bodom 1/. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté

v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny (ku skutku pod bodom 1/) a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému V. Z..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. V tomto smere odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na podrobné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje.

V rámci skúmania existencie poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd prvého stupňa u obžalovaného V. Z. správne zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), t.j. od počiatku vedeného trestného stíhania uvádzal všetky okolnosti ku skutku pod bodom 1/ a k stíhanej trestnej činnosti sa priznával. Zároveň súd správne u obžalovaného zistil aj dve príťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. obžalovaný spáchal viac trestných činov (konkrétne dva trestné činy, a to prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. obžalovaný už bol odsúdený pre spáchanie trestného činu. V prípade nezahladených odsúdení aj krajský súd poukazuje na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestný, prvýkrát v roku 2006 ešte ako mladistvý, ktoré odsúdenie mu bolo zahladené. Obžalovaný V. Z. bol opakovane odsúdený na niekoľkoročné nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.7.2007, sp.zn. 4T/59/2007, právoplatným 16.7.2007, pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 18.7.2013, zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavné, z ktorého bol prepustený 15.10.2013. Následne bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.2.2016, sp.zn. 4T/44/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.6.2016, sp.zn. 5To/44/2016, právoplatným 21.6.2016, uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., kedy bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne na 7 rokov, 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uložený trest je súhrnný, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 12.5.2015, sp.zn. 3T/17/2015, ktorým bol odsúdený pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody na 5 rokov, 6 mesiacov, bol zrušený. Z výkonu tohto trestu bol V. Z. podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6PP/9/2021 zo dňa 29.4.2021 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a dĺžkou probačného dohľadu v trvaní 3 roky s uložením obmedzení spočívajúcich v príkaze odsúdenému v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie. Pri vyrovnanom pomere príťažujúcich a poľahčujúcich okolností okresný súd správne postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., teda obžalovanému ukladal trest v zákonom rozpätí 1 až 5 rokov. Napokon okresný súd obžalovanému plne v súlade so zákonom ukladal trest ako trest úhrnný, aplikujúc ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože tento ukladal za dva prečiny spáchané úmyselne jedným skutkom. V zmysle tohto posledného uvedeného zákonného ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. je najprísnejšie trestným prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov. Obžalovanému teda okresný súd správne a plne v súlade so zákonom trest odňatia slobody ukladal nad polovicou hranice trestnej sadzby vo výmere 40 mesiacov (t.j. 3 roky a 4 mesiace).

Obžalovaný V. Z. v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle

podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý toho, že v takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil viaceré konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného by nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladať trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Teda ani hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v prípade porušenia podmiennečného prepustenia nebola pre obžalovaného dostatočnou výstrahou, aby v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život a výkon trestu odňatia slobody si u neho zrejme dostatočne nespĺnil svoj prevýchovný účel. Obžalovaný žalovaným skutkom spáchal dva trestné činy, a to prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Jedná sa o úmyselné trestné činy. U obžalovaného v tomto prípade ide o všeobecnú recidívu, keď už v minulosti bol uznaný vinným pre iné úmyselné trestné činy.

Obžalovaný však nepochybne na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čo pri ukladaní trestu obžalovanému nemožno ponechať bez povšimnutia. Pri určovaní výmery trestu nemožno dať na jednu úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestného činu, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom ďalej vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného, ktorý súčasne takýmto spôsobom prejavil kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, jej spáchanie úprimne oľutoval a páchatel'a, ktorý spáchanie skutku popiera a v konaní pred súdom bolo nutné vykonať celé dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., krajský súd sa stotožňuje s uložením obžalovanému trestu odňatia slobody nad polovicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov.

Krajský súd na okraj poznamenáva, že pokiaľ by obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., nebolo by na mieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody nad polovicou hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ale tento by mu bol ukladaný na hornej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, resp. v plnej výmere (u obžalovaného by zrejme absentovali poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., trest sa ukladá za spáchanie dvoch úmyselných trestných činov, jedná sa o recidívu a nemožno opomenúť ani kriminálnu minulosť obžalovaného, opätovné spáchanie trestnej činnosti obžalovaným v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia).

Okresný súd správne obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, v tejto súvislosti aj krajský súd poukazuje na výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 4T/44/2015.

V tejto súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaného k druhu a výmere trestu, krajský súd poukazuje najmä na to, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil nie až tak dlho po tom, ako bol podmiennečne prepustený z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonával v strednom stupni stráženia (trest uložený v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 4T/44/2015). Súčasne obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil ešte počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia s probačným dohľadom, teda ani hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmiennečného prepustenia nebola pre neho dostatočná, aby ďalej viedol riadny život a viac nepáchal trestnú činnosť. Predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody v strednom stupni stráženia si u obžalovaného zjavne dostatočne nespĺnil svoj účel a náležite nevedol k jeho prevýchove a náprave.

Obžalovanému nie je možné uložiť iný trest ako trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný sa aktuálne súdnej úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu priamo vylučuje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. Rovnako tak obžalovanému nie je možné uložiť ani iný, alternatívny druh trestu (napr. trest povinnej práce), práve vzhľadom na opakované páchanie závažnej trestnej činnosti (recidíva), dokonca opakovane bol odsúdený za spáchanie zločinu, teda v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru o účelnosti iného ako nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na všetky zistené konkrétne skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ako aj spáchanej trestnej činnosti, dôsledne prihliadajúc na zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a zákonné ustanovenia, podľa ktorých bol obžalovanému trest ukladaný, osobitne zohľadniac, že obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd potom obžalovanému súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, zodpovedajúci kritériám individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ako aj zodpovedajúci potrebám dosiahnutia účelu trestu u obžalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému. Trest bol obžalovanému uložený v zákonnej sadzbe, pričom súd prvého stupňa správne prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, pričom do popredia vystupuje v prejednávanej veci práve osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ktoré dokumentuje jeho doterajší spôsob života, zahŕňajúci opakované páchanie trestnej činnosti proti osobnej slobode a majetku iných osôb a tomu zodpovedajúca dĺžka výkonu trestu odňatia slobody avšak bez následnej sebareflexie obžalovaného, tak aby odvolací súd mohol konštatovať, že na prevýchovu obžalovaného by postačoval aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný súdenú trestnú činnosť nepochybne spáchal, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý si obžalovaný musí vykonať.

Na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného V. Z. krajský súd ďalej preskúmaval správnosť a zákonnosť oslobodzujúceho výroku rozsudku vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ zo dňa 11.9.2021 a právne kvalifikovaného ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák.

Na podklade prokurátorom podaného odvolania odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu (skutku pod bodom 2/ právne kvalifikovaným ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák.) je napadnutý oslobodzujúci rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Plniac si prieskumnú povinnosť ďalej krajský súd dospel k záveru, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa aj ohľadne tohto oslobodeného skutku vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam, ktoré

sa následne premietli do vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku pre skutok. Len sama skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré našli svoj odraz v oslobodzujúcom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Obžalovaný V. Z. spáchanie žalovaného skutku pod bodom 2/ popiera, pričom v prípravnom konaní uviedol, že mal mať u seba nejaké drogy, ale len pre vlastnú potrebu. Aj na hlavnom pojednávaní vylúčil, že by mal pri sebe také množstvo omamných a psychotropných látok ako je popísané v obžalobe a poukázal na postup policajtov pri zaisťovaní vecí, ktoré mal pri sebe.

Podstatným dôkazom, na podklade ktorého bolo obžalovanému vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba pre skutok pod bodom 2/ je zaistenie omamných a psychotropných látok, ktoré mal mať pri sebe obžalovaný V. Z. dňa 11.9.2021 v čase o 10.45 hod. a boli nájdené pri odcudzenej motorke pri ceste I/18 v okrese Ružomberok neďaleko salaša Krajinka. Zaistená zelená sušina a svetlohnedá kryštalická látka boli skúmané, pričom expertíznym skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ bolo zistené, že sa jedná o psychotropnú látku metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu cannabis a ich hlavná aktívny zložka tetrahydrokanabinol THC sú podľa Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny psychotropných látok. Takýto usvedčujúci dôkaz je však spôsobilým podkladom pre uznanie viny obžalovaného len za podmienky, že bol získaný zákonným spôsobom. V tejto súvislosti krajský súd aj poukazuje na ustanovenie § 119 ods. 3 vety prvej Tr. por., podľa ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie vecí a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Krajský súd dospel k totožnému záveru ako okresný súd, ktorý sa podrobne zaoberal aj zákonnosťou zabezpečenia týchto podstatných dôkazov popísaných v skutkovej vete rozsudku pod bodom 2/, t.j. vreciek a obalov s obsahom kryštalickej látky - metamfetamínu a vrecúšok a nádob s obsahom rastliny rodu cannabis, a teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam a obžalovaného v súlade so zákonom oslobodil spod obžaloby pre žalovaný skutok tak, ako je to aj uvedené vo výrokovej časti rozsudku a okresný súd na to podrobne poukazuje v odôvodnení na strane 12 až 15.

V okolnostiach tejto prejednávanej veci krajský súd poukazuje na nasledovné skutočnosti (skutkové zistenia), ktoré nespochybniteľne vyplynuli z vykonaného dokazovania pred okresným súdom. Predmetné omamné a psychotropné látky boli zaistené podľa potvrdenia, ktoré vypracovali svedkovia O. U. a H. O. (príslušníci PZ) dňa 11.9.2021 pri ukradnutej motorke z dôvodu, kde podozrivým bol práve obžalovaný V. Z.. Až neskôr svedok O. U. potvrdil, že zaistil vrecko alebo striekačku, ktorá mala obžalovanému vypadnúť zo slipov v ÚVN Ružomberok, keď ho službukonajúci personál vyzliekal, pretože sa stal dôvodne podozrivým, že by mohol mať u seba aj iné veci. Veci, ktoré boli zaistené pri motorke a následne aj veci, ktoré mali vypadnúť zo spodnej bielizne obžalovaného V. Z. v nemocnici, sú popísané v zápisnici o prevzatí zaistenej veci zo dňa 11.9.2021 o 19.25 hod., z ktorej mal súd preukázané, že podľa § 92 Tr. por. boli prevzaté veci popísané v odôvodnení rozsudku na strane 13 a 14. Tieto veci boli prevzaté svedkom JUDr. H. A. (povereným príslušníkom PZ), ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že predmetné veci našiel na svojom pracovnom stole, vo svojej kancelárii dňa 11.9.2021 o 19.00 hod. Podľa názoru prokurátora prezentovaného v odvolacích námietkach príslušníci PZ postupovali správne podľa § 21 ods. 1 Zákona č. 171/1993 o policajnom zbore, v zmysle ktorého policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Podľa odseku 2 citovaného zákona, ak sa vykonanými úkonmi potvrdí, že zaistená vec súvisí s trestným činom alebo priestupkom, policajt je povinný zaistenú vec neodkladne odovzdať príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní alebo orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Príslušníci polície teda podľa prokurátora postupovali v zmysle vyššie uvedených ustanovení Zákona o policajnom zbore a veci, pri ktorých vzniklo podozrenie, že môžu súvisieť s trestným činom boli podľa § 92 Tr. por. prevzaté povereným príslušníkom PZ pod sp.zn. ČVS:ORP-256/OO-RK-2021, čím sa začalo trestné stíhanie vo veci pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd ku tomu dopĺňa a rezumuje, že je nepochybné, že príslušníci PZ postupovali podľa zákona o PZ, ako to vyplýva z obsahu spisu a ako na to poukazuje prokurátor. V danom prípade však od momentu ako prišla policajná hliadka k obžalovanému,

ležiacemu vedľa motorky, ktorá mala byť odcudzená, vzniklo dôvodné podozrenie, že tento má mať pri sebe a na sebe látky, ktoré jednoznačne indikovali, že môže ísť o omamné a psychotropné látky, naviac keď javil ovplyvnenie týmito omamnými a psychotropnými látkami, ktoré bolo zrejmé aj pre svedka poškodeného M., ktorý ako záchranár poskytoval prvú pomoc pri nehode na mieste obžalovanému V. Z.. Svedok - poškodený M., rovnako tak aj svedkovia U. a O. potvrdili, že bol obžalovaný obsypaný hnedou kryštalickou látkou a na mieste sa nachádzali rozhádzané aj ďalšie predmety (napr. rôzne škatuľky so znakom marihuany). Za tohto stavu, keď tu existovalo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu drogovej povahy, nebol na mieste postup príslušníkov PZ podľa zákona o policajnom zbore, ale už v tomto momente mali byť vykonávané potrebné úkony súvisiace s riadnym zadokumentovaním a zaistením vecí podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktoré mali byť realizované na to oprávneným príslušníkom, resp. príslušníkmi PZ. Nakoľko takto postupované nebolo, nemožno považovať zaistenie vecí dôležitých pre trestné konanie - omamných a psychotropných látok za zákonné a tým spôsobilým dôkazom pre uznanie viny obžalovaného. Zároveň sú tu plne na mieste dôvodné pochybnosti ohľadne omamných a psychotropných látok, ktoré sa mali nachádzať pri predmetnej motorke, resp. vypadnúť obžalovanému z vrečka v nemocnici, nakoľko tieto navyše neboli nespochybniteľne zadokumentované na mieste ich nálezu, či už na mieste nálezu odcudzenej motorky s obžalovaným, ako aj potom neskôr v nemocnici. Súčasne obhajoba správne poukázala na určitý časový priestor, v ktorom tieto omamné a psychotropné látky boli na stole povereného príslušníka PZ JUDr. H. A. bez akéhokoľvek dozoru, tento si ich na stole podľa jeho výpovede našiel, čo tiež vnáša vážne pochybnosti o totožnosti omamných a psychotropných látok nájdených JUDr. A. na jeho pracovnom stole s omamnými a psychotropnými látkami nájdenými na mieste nálezu odcudzenej motorky s obžalovaným, resp. v nemocnici. Je neprípustné z hľadiska preukázania viny obžalovaného bez akýchkoľvek rozumných pochybností, aby veci dôležité pre trestné konanie (omamné a psychotropné látky) neboli riadne zadokumentované tak zápisnične, ako aj fotograficky na mieste ich nálezu, ďalej tieto boli dlhodobo v dispozícii príslušníkov PZ, ktorí ich mali so sebou voziť v policajnom aute, nechať ich v ňom bez stráženia a následne ich títo príslušníci PZ mali ponechať bez riadneho odovzdania na to oprávnenému príslušníkovi PZ ležať len na jeho stole bez dozoru do ich prevzatia. Za tohto stavu potom možno prisvedčiť obhajobe obžalovaného, že sú tu skutočne vážne a dôvodné pochybnosti, či omamné a psychotropné látky uvedené v obžalobe sú skutočne totožnými s látkami prvotne nájdenými pri odcudzenej motorke s obžalovaným a potom aj v nemocnici. Potom okresný súd správne uplatniac zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného správne tohto spod obžaloby oslobodil. Krajský súd zároveň poznamenáva, že aktuálne tu už neprichádza do úvahy vykonanie žiadneho dôkazu, ktorým by sa tieto pochybnosti rozptýlili. V súčasnej dobe nie je možné vrátiť vec na začiatok do momentu prvotného nálezu vecí pri odcudzenej motorke s obžalovaným, resp. v nemocnici, len v ktorom momente bolo možné tieto nespochybniteľne zadokumentovať. Za tohto stavu potom krajský súd konštatuje, že prokurátor v rámci zdôvodnenia odvolania neuviedol žiadne také relevantné dôvody a argumenty, ktorý by boli spôsobilé zvrátiť vecne správny a zákonný oslobodzujúci výrok rozsudku, ako aj výrok o treste ohľadne uznania viny obžalovaného pre skutok pod bodom 1/ a odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Pokiaľ sa prokurátor domáhal u obžalovaného v rámci odvolacích námietok sprísnenia trestu pri skutku pod bodom 1/ rozsudku, ako aj nedôvodnej aplikácie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., krajský súd v tomto smere poukazuje na odôvodnenie predchádzajúcej časti rozsudku týkajúceho sa výroku o treste u obžalovaného, ktorý považuje za primeraný a zákonný, pričom poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. n) Tr. zák. je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Obžalovaný v tomto smere od prvotných fáz trestného stíhania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní skutku pod bodom 1/ rozsudku, kde uvádzal okolnosti, ktoré slúžili na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.